

pirmas skyrius

*va dar vienas
apsvaigęs nuo meilės*

Sandra

liekna ir aukšta
su auskarais
miegamojo mergužėlė
ilga
suknia

ji visad apsinešus
avi aukštakulnius
linksma

nuo tablečių
nuo gėralo

Sandra palinksta
kėdėje į priekį
palinksta
Glendeilio link

laukiu, kol ji kaukštelės
kakta į spintos
rankeną
mėgindama prisidegti
dar vieną cigaretę
nuo beveik jau
užgesusios

jai 32 ir ji mėgsta
jaunus šaunius
vaikinus be žaizdų,
kurių veidai – tarsi naujų
lėkščių
dugnas

štai tiek ji man
paporino
atsivedė parodyti ir savo trofėjus:
tylius šviesiaplaukius jaunų kūnų
nulius
kurie
jai paliepus:
a) sėdi
b) stovi
c) šneka

kartais ji atsiveda vieną
kartais porą
kartais tris
kad aš juos
apžiūrėčiau

Sandra atrodo tiesiog puikiai
su ilgom sukniom
matyt, išties galėtų
sudaužyti vyrui širdį

tikiuosi, vieną dieną
ji ras tokį.

tu

pabaisa tu, tarè ji,
išpampusiu baltu pilvu
ir kojom, apžėlusiom šeriais.
tu niekad nesikerpi nagų,
tavo rankos storos,
letenos kaip katino,
ryškiai raudona nosis
ir didžiausi kiaušai,
kokius esu mačius.
sperma iš tavęs čiurškia
kaip vanduo iš angos
banginio nugaroj.

pabaisa pabaisa pabaisa,
ji pabučiavo mane,
ko norėsi
pusryčiams?

6 pėdų ūgio deivė

aš aukštas
matyt, dėl to mano moterys visados atrodo
mažutės
tačiau ši 6 pėdų deivė
užsiima nekilnojamuoju turtu
ir menu
ir skraido iš Teksaso
manęs aplankyti,
o aš skraidau į Teksasą
aplankyti jos –
na, jos yra daug
yra už ko pačiupti
aš ir pačiumpu
pačiumpu,
trukteliu jos galvą atgal
nutvėręs už plaukų,
aš tikras mačo,
įsisiurbiau jai į viršutinę lūpą
į dziundžę
į sielą
užsirioglinu ant jos ir sakau:
„tuoj tau išsausiu baltų karštų
sultyčių. Ne šachmatų
žaisti gi skridau iki pat
Galvestono.“

paskui tysom apsigiję vienas kitą
it kokie žmonės-vijokliai
mano kairė ranka po jos pagalve
dešinė – jai ant šono
pačiumpu ją už abiejų rankų

ir mano krūtine
pilvas
kiaušai
pimpis
įsirezgia į ją
ir per mus
tamsoje
pasklinda spinduliai
pirmyn atgal
pirmyn atgal
kol nusiritu į šoną
ir mes užmiegam.

ji pašėlus
bet miela
ta mano 6 pėdų deivė
moka mane prajuokint
luošio, kuriam vis dar
reikia meilės,
juoku
jos palaimingos akys
giliai įdubusios
it kalnų šaltiniai
siekiantys didžiausias gelmes
ir
vėsūs ir gairūs.

ji išgelbėjo mane
nuo visko, ko
čia nėra.

**iki soties prisižiūrėjau po tiltais sėdinčių, pigų
gėralą plempiančių valkatų blausiom akim**

tu sėdi su manim
ant sofos
šįvakar,
naujoji moterie.

ar esi mačius
dokumentiką
apie mėšėdžius?

ten rodoma mirtis.

ir dabar man
daros įdomu,
kuris kurį mes
pajėgsim sudoroti
pirmiau –
iš pradžių fiziškai, o
galiausiai ir
dvasiškai?

mes dorojam gyvūnus
ir paskui vienas mūsų
sudoros kitą,
mano meile.

o kol kas
man labiau patiktų,
jei tu pirmiausia
imtumeis pirmojo būdo,

mat, jei tik ankstesnė statistika
ką nors reiškia,
aš pirmiausia, be abejo,
imsiuos antrojo.

karšta pupytė

„žinai, – tarė ji, – tu smurgsojai bare,
todėl nieko nematei,
bet aš šokau su tokiu biču.
mes šokom, šokom
susiglaudę.
bet namo su juo nėjau,
nes jis žinojo, kad aš
su tavim.

„baisingai ačiū“, – tariau.

ji nuolatos galvoja apie seksą.
ji nešiojasi tas mintis it kokį
daiktą popieriniam maišely.
šitokia energija.
jai tai niekada neišeina iš galvos.
ji spoksodavo į kiekvieną vyriškį, kuris tik
pasipainiodavo užėigose, rytais –
palinkusį prie kiaušininės su kumpiu,
ar vėliau –
dorojantį priešpiečių sumuštinį
ar kepsnį pietums.

„aš stengiuosi būti panaši į
Merlin Monro“, – sakė ji
man.

„ji visados išstrūksta į
vietines diskotekas pašokti
su koku babuinu, – sykį
papasakojo man bičiulis, – net stebiuosi,
kad tiek ilgai su ja tveri.“

ji pradingdavo hipodromuose
per žirgų lenktynes, o grįžusi
paatviraudavo: „net trys vyrai siūlėsi
man nupirkti ko nors išgerti.“

arba prašydavo stovėjimo
aikštelėj, aš imdavau jos ieškoti,
o tada pamatydavau žingsniuojančią su
koku nors keistuoliu.
„na, jis ėjo iš ten, aš iš va ten, ir mes
kartu kaip ir paėjėjom kelio galą.
nenorėjau jo įskaudinti.“

ji sakydavo, kad aš – labai pavydus.

o vieną dieną ją tiesiog
sutraukė jos pačios lyties organai
ir ji pradingo.

tarytum koks
žadintuvas būtų įkritęs
į Didįjį kanjoną.
jis tarškėjo ir barškėjo, ir
čirškė, čirškė,
bet aš daugiau
jo nei mačiau, nei girdėjau.

dabar jaučiuosi kur kas
geriau.
pradėjau šokti stepą
ir nešioju juodą fetrinę
skrybėlę, kiek pasmauktą žemyn,
kad pridengtų dešinę
akį.

miela muzika

tai kur kas geriau už meilę, nes nepalieka
žaidžų: iš ryto
ji įjungia radiją, pasigirsta Bramsas, Aivzas,
Stravinskis, Mocartas. ji verda
kiaušinius garsiai skaičiuodama sekundes: 56,
57, 58... ji nulupa kiaušinius, atneša jų man
į lovą. po pusryčių sėdim greta, klausomės
klasikinės muzikos. ji ima pirmą stiklą
škotiškojo ir trečią cigaretę. pasakau jai, kad
man metas į žirgų lenktynes. ji čia prabuvo jau
gal dvi paras. „ar kada dar pasimatysim?“ –
paklausiu. „jei panorėsi“, – atsako. aš
linkteliu, toliau skamba Mocartas.